

Kamarai Stratégia - Tagdíjreform

A Kamara a tagdíjreformot 1999. óta próbálja meghatározni, megtárgyalni, elindítani. Ezt a munkát foglalja össze az a 72 oldalas szöveggyűjtemény, melyet minden Területi Kamara elnöke megkapott.

A különböző kísérletek minden esetben a tagdíj mértékéről valamint megosztásáról szóltak, vizsgálva mindkét témában mindenféle lehetséges metódust, kevés sikerrel.

Először is fontos leszögezni, hogy a tagdíj nem cél, hanem eszköz, nem a tagdíj határozza meg a munkát, a feladatokat, hanem éppen a munka határozza meg a szükséges tagdíj mértékét. A tagdíjjal kapcsolatos kérdések a stratégia utolsó elemei kéne legyenek.

Másrészt meg kell határoznunk önmagunkat, meghatározni, hogy cél-e, hogy mindenki jogosultsággal rendelkező, fizető kamarai tag legyen, vagy ki merjük-e mondani, hogy sok szakmagyakorló van, akinek a napi munkájához nem szükséges a jogosultság, aki ugyanúgy tudná végezni a napi munkáját akkor is, ha nem lenne tervezői jogosultsága. Ez egy nagyon bonyolult kérdés, amelynek megítéléséhez sok információra lenne szükségünk a szakmagyakorlók mai helyzetéről, arról, hogy hogyan oszlik meg a tagság a jogosultsághoz kötött munkakörök, és az anélkül végezhető munkakörök között. Ezeket az információkat a Kamarának be kell szereznie ahhoz, hogy egy ilyen vitát egyáltalán meg tudjon nyitni. Ezt az információszerző munkát a MÉK az adatvédelmi jogszabályi előírások tanulmányozása után mielőbb el kívánja kezdeni!

Ezzel párhuzamosan meg kell határoznunk, hogy Kamaraként milyen munkát akarunk elvégezni rövid és hosszútávon, és ahhoz milyen anyagi forrásokra van szükségünk. Ezt az elemzést a területi kamaráknak és a MÉK-nek is el kell végeznie. Ezáltal minden terület és a MÉK is rendelkezne azzal az információval, hogy mekkora bevétel lenne szükséges ahhoz, hogy a várhatóan elapadó jelenlegi kormányzati támogatás nélkül is biztosítható legyen az adott kamara működése, és megvalósítható legyen minden olyan szakmai program, amelyet fontosnak ítélnünk. Ki kell tudnunk mutatni, hogy milyen anyagi források szükségesek ahhoz, hogy a Kamara úgy működjön, ahogy elvárjuk. Úgy kell kimutatni a költségeket, hogy belekalkuláljuk azt is, hogy ha magunk nem áldozunk energiát a társadalmi munkára, akkor ezt a többi tagtársunktól sem várhatjuk el, azaz vagy mindenki beleteszi a szabadidejét, az energiáját abba, hogy megvalósítsuk a közös munkát, vagy elfogadja és finanszírozza azt, hogy ennek ára van.

Ha meghatároztuk a forrásigényt, akkor számítható, hogy ez a forrás mekkora tagdíjbevéttel biztosítható.

Ezt követően mérlegelhető, hogy a tagdíj szükséges mértéke hogyan viszonyul a tagdíj tényleges mértékéhez.

Ekkor jutunk el abba a fázisba, hogy a tagdíj összegéről beszéljünk, illetve arról hogy a mai feladási képlet mellett a területek és a központi költségvetés is hozzájutnak-e a szükséges pénzekhez. A feladási képletben csak akkor van értelme, csak akkor szükséges változtatni, ha a jelenlegi képlet alapján nem biztosítható a stabil költségvetés.

Az elmúlt 20 év tapasztalata alapján elmondható, hogy eddig nem sikerült semmilyen, árbevételhez, vagy egyéb más mutatóhoz kapcsolódó differenciált tagdíj számítási rendszert kidolgozni. A Területi Kamarák többségi véleménye alapján ilyen rendszer bevezetése nem is indokolt, nem is támogatott. Éppen ezért a kötelező kamarai tagdíjat a jövőben is egységesen célszerű meghatároznunk, vizsgálva annak lehetőségét, hogy az egységes, kötelező tagdíjon felül van-e mód egy, a magasabb árbevétellel rendelkező tervezők, tervező cégek önkéntes befizetése vagy kötelező hozzájárulása rendszerének kidolgozására.

A központi költségvetési támogatás jelenlegi rendszerének megszűnése, és a csak konkrét szakmai munkák támogatásának ígérete következtében a fenti feladatokat

mielőbb el kell végeznünk, és biztosítanunk kell a jövőben is a kamara pénzügyi stabilitását, a szakmai munka folytonosságát!

Összefoglalva a feladatokat és azok sorrendjét:

1. A kamarai stratégia meghatározása
2. A kamara feladatainak meghatározása
3. A kamara feladataihoz tartozó költségek meghatározása
4. A költségek biztosításához szükséges kamarai tagdíj mértékének meghatározása
5. A szükséges és a jelenlegi tagdíj mértékének összevetése, a szükséges korrekciók elvégzésének vizsgálata

Ez az a forgatókönyv, ami egy eredményes tagdíjreformként értelmezhető, amelynek eredménye egy reális, a feladatokkal szinkronban lévő, azok elvégzését MÉK és területi szinten is biztosító tagdíj rendszer bevezetése lehet.

2019. 05. 02.

Hajnóczi Péter, elnök; Tutervai Mátyás, alelnök

**Területi kamarai adatok
a tagdíjreform kapcsán**

TERÜLETI KAMARA NEVE	2018. évi tényadatok		Elképzelt működés	
	e Ft	%	e Ft	%
BEVÉTELEK				
tagdíj				
nyilvántartási díjak				
eljárási díjak				
támogatások				
egyéb bevételek				
Összesen		100		100
KIADÁSOK	e Ft	%	e Ft	%
választott tisztségviselők száma: ...				
fő választott tisztviselek tiszteletdíja				
bérek				
közterhek				
dologi kiadások				
MÉK-nek feladott összeg				
szakmai programok				
egyéb kötelezettség vállalások				
Összesen		100		100
TARTALÉK összege				
Megjegyzés: (Szükség szerint, ha valamelyik tétel magyarázatot, kiegészítést igényel.)				

Kelt:

(aláírás)
elnök